

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det er en kort bemærkning i anledning af hr. Bjørn Elmquist's sidste korte bemærkning, som jeg følte at der var behov for at svare på:

Jo, Det Konservative Folkeparti og vi, der har forhandlet, ved godt, hvad en budgetreguleringskonto er. Der var også en årsag til, at beløbet blev flyttet, således at det netop stod på forsvarrets konto og skulle udmøntes. Men der er jo også noget herinde, der hedder aftaler mellem hædersmænd, og der er noget, der hedder forudsætninger for de aftaler, vi indgår, og hvis sådanne forudsætninger for, hvorfor aftaler ikke udmøntes i løbet af forhandlingsnatten, ikke holder, bliver det jo relativt umuligt at indgå aftaler, som skal udmøntes i løbet af året.

Så det har vi sat på negativkontoen, må jeg sige til hr. Bjørn Elmquist. Vi har ikke glemt det, men vi skal fremad, og vi håber, at vi fremover kan undgå noget tilsvarende, og jeg beklager stadig væk, at vi ikke havde mulighed for her at aftvinge et løfte om, at Det Radikale Venstre vil gå ind i konstruktive forhandlinger om at få fjernet denne sidste knast fra sidste års forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, jeg kan altså ikke dy mig længere, og jeg føler mig ret sikker på, at man ikke vil kalde mig illoyal for den korte bemærkning, jeg her må fyre af. Nu har hr. Bjørn Elmquist mindst tre gange ført sig frem om den budgetreguleringskonto, og da må jeg altså have lov at sige, at min erindring er en anden end hr. Bjørn Elmquist's.

På et tidspunkt havde forsvarsministeren – det er ikke nogen nyhed, for det har stået i alle aviser, så jeg har lov til at fremdrage det her – stillet forslag om, at der skulle anvendes 81 mio. kr. Af samtlige fem deltagende partier lykkedes det Det Radikale Venstres folketingsgruppe at blokere for de sidste 6 mio. kr., og dér må jeg indrømme, at da var der altså nogle, der gav op og sagde, at når man er så smålig med dette overnationalt vigtige, eller lad mig nøjes med at sige nationalt vigtige forsvar, at man imod forsvarsministeren og hele hans bagvedliggende ekspertise og imod de fire andre deltagende partier gav sig til at barbere de 6 mio. kr. væk – som er en lille del af de 690 mio. kr. – så er det nok ikke for meget sagt, at der er nogle, der har blokeret.

Den del af sandheden skal altså også frem, når hr. Bjørn Elmquist har følt sig kaldet til her at spille stor forsvarshelt. Det har han og hans parti ikke været.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg har bestemt ikke følt mig kaldet til at spille stor forsvarshelt på nogen måde. Det synes jeg da også at fru Anne Birgitte Lundholts indlæg her fra talerstolen bar præg af, for hun sagde, at hun dog i det mindste havde håbet på, at jeg kunne have givet tilsagn om konstruktive forhandlinger. Jeg vil skynde mig at sige, at selvfølgelig kan jeg det, og det mener jeg har været tilfældet hele tiden. Men jeg synes nok, at hr. Arne Melchior – apropos forsvarsdrøftelsen – skyder noget over målet, når han siger, at jeg har følt mig kaldet til at slå mig op som den store forsvarshelt. Det har vi ikke ønsket, og det ville måske også være at smykke os med lånte fjer. Så det har vi bestemt ikke gjort.

Og til det konstruktive. Det mener vi vi har været med til hele tiden, men når vi får at vide, at det var en aftale mellem hædersmænd, og at vi ikke har kunnet leve op til den, så må jeg altså over for fru Anne Birgitte Lundholt fastholde, at vi har levet fuldt op til de tilsagn. Vi har både under forhandlingerne – også i de sene natte-timerovre i Finansministeriet – og her fra talerstolen i fuld åbenhed talt om, at der var fem låse på denne kasse, hvor hvert af de fem forligspartier havde en nøgle til hver sin lås, og alle fem låse skulle låses op.

Det har vi ikke lagt skjul på, og vi må fastholde, at man godt kan være hædersmand, selv om man så ikke er helt vild efter at få sin nøgle op af lommen. For os er en million en million, og uanset om man bruger den i Forsvarsministeriet eller i Socialministeriet så er 1 mio. kr. – både i en forsvarsmæssig sammenhæng og i en socialpolitisk sammenhæng – mange penge. For os skal der være lige så gode argumenter for at bruge 1 mio. kr. på forsaret som for at gøre det i Socialministeriet. Vi kan ikke bare trylle den nøgle op af lommen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil ikke blande mig i det slagsmål, der er mellem regeringspartierne – det er jo lystigt nok – eller det slagsmål, der er mellem hr. Bjørn Elmquist og Venstre og De Konservative på det her område.